

124.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 17 lutego 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej wąskotorowych kolei państwowych oraz prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie dyrekcji kolei państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Na wąskotorowych kolejach państwowych i prywatnych, znajdujących się w zarządzie państwowym, położonych w obrębie dyrekcji kolei państwowych w Warszawie, Radomiu, Wilnie i Lwowie, podwyższa się:

a) opłaty za przewóz osób:

do 220 mk. w klasie III od osoby i kilometra i
„ 330 „ „ „ II „ „ „ „

b) opłaty za przewóz bagażu:

do 1000 mk. za każde 10 km. i od każdej sztuki wagi do 50 kg. i
do 2000 mk. za każde 10 km. i od każdej sztuki wagi ponad 50 do 100 kg.

c) opłaty za przewóz przesyłek nadzwyczajnych:

do 2000 mk. za każde 10 km. i od każdej sztuki wagi do 50 kg. i
do 4000 mk. za każde 10 km. i od każdej sztuki wagi ponad 50 do 100 kg.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 10 poz. 71).

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

125.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 17 lutego 1923 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej, obowiązującej na polskich kolejach państwowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 roku o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie podróźnych, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty, zawarte w rozporządzeniu Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12 grudnia 1922 r. o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej (Dz. U. R. P. № 115, poz. 1046), z wyjątkiem wyszczególnionych w § 1 rzeczonego rozporządzenia pod punktem 14, odnoszącym się do części II taryfy rzeczonej, podwyższa się o 200%.

§ 2. Punkt 14 § 1 rozporządzenia, wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia, otrzymuje brzmienie następujące:

„W rozdziale VII „Pociągi nadzwyczajne, wagony osobowe, dla chorych i bagażowe” wszystkie opłaty, obowiązujące przed 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 97, poz. 708), zmienia się na opłaty 22 razy wyższe”.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy biletów miesięcznych, wydanych z ważnością od 15 lutego 1923 r.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1923 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 10, poz. 69).

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

126.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 lutego 1923 r.

o rozciągnięciu na przewozy kolejami wąskotorowymi zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów,

bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu co następuje:

§ 1. Na przewozy kolejami wąskotorowymi, stosującymi taryfę ogólną na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, wyszczególnionymi w rozporządzeniach Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 545), z dnia 18 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 82, poz. 736) i z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1066), rozciąga się rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 19 lutego 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt (Dz. U. R. P. № 17, poz. 112) z następującymi odstępstwami i wyjątkami:

A. W części II „Postanowienia taryfowe i wykaz opłat dodatkowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 48, poz. 428 i № 60, poz. 545):

W „Wykazie opłat dodatkowych” w punkcie 7 „Opłaty za przetrzymanie wagonów i zajęcie torów” wysokość opłat zmienia się w sposób następujący:

„w ust. I: za pierwszą dobę . . .	6000 mk.
za drugą dobę	9000 „
za każdą następną dobę	12000 „
w ust. II: za pierwszą dobę . . .	9000 „
za drugą dobę	12000 „
za każdą następną dobę	18000 „

W tymże „Wykazie opłat dodatkowych” w punkcie 11. „Opłaty za nowe nadanie przesyłki na żądanie odbiorcy” wysokość opłat zmienia się w sposób następujący:

„za każde 100 kilogramów	60 mk.
najmniej od wagonu:	
a) o ładowności poniżej 5000 kg. .	3000 mk.
b) o ładowności 5000 i więcej kg.	6000 mk.”

B. W części IV. „Tablice opłat przewozowych” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 91, poz. 847, № 113, poz. 1028 i z 1923 r. № 17, poz. 112):

Dział 1. „Opłaty za przewóz towarów” (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 92, poz. 859), ustalony rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 23 grudnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 1066), podwyższa się o 100%.

C. Część V „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 17, poz. 112 nie ma zastosowania na kolejach wąskotorowych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 marca 1923 r.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

127.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 lutego 1923 r.

o wprowadzeniu tymczasowej komunikacji kolejowej pomiędzy Polską a Łotwą przez stację Zemgale.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu zarządza się co następuje.

§ 1. 1) Przewóz osób, bagażu, przesyłek nadzwyczajnych i towarów z Polski oraz z będących w polskim zarządzie kolei na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, do Łotwy uskutecznia się ze wszystkich stacji kolei polskich do st. Zemgale.

W kierunku odwrotnym przewóz osób, bagażu i przesyłek nadzwyczajnych uskutecznia się od st. Zemgale do wszystkich stacji kolei polskich, przewóz zaś towarów tylko do stacji, przy których istnieją wewnętrzne urzędy celne.

Przewóz w obu kierunkach odbywa się na zasadzie przepisów, taryf i dokumentów, obowiązujących w komunikacji wewnętrznej kolei polskich z uwzględnieniem odrębnych warunków przewozowych i taryfowych, istniejących w komunikacji pomiędzy stacjami, położonymi w Górnośląskiej części województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 52, poz. 478) i będącymi w polskim zarządzie kolejami na obszarze Wolnego Miasta Gdańska z jednej strony, a resztą polskiej sieci kolejowej z drugiej strony (Dz. U. R. P. r. 1922 № 7, poz. 52 ze wszystkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami).

2) Przewóz tranzytowy towarów pomiędzy stacjami państw obcych, z którymi Polska pozostaje w bezpośredniej komunikacji kolejowej, a stacją Zemgale odbywa się na zasadzie przepisów, taryf i dokumentów, obowiązujących w odnośnej komunikacji bezpośredniej pomiędzy Polską a państwami, korzystającymi z tranzytu przez Polskę dla komunikacji z Łotwą (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 92 poz. 683, z r. 1922 № 53 poz. 494, № 83 poz. 746, z r. 1923 № 5 poz. 28, ze wszystkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami).

3) Od przewozu wyłącza się przesyłki przedmiotów, których przywóz, wywóz lub tranzyt jest nie- dozwolony na obszarze odnośnego państwa.

4) Na przesyłki w kierunku do Łotwy nadawca sporządza, oprócz zwykłego listu przewozowego, drugi egzemplarz tegoż z napisem w nagłówku: „dla urzędu celnego”.

5) Należności kolei polskich z tytułu przewozu i opłat dodatkowych pobiera się:

a) przy przesyłkach towarów od stacji kolei polskich—z wyjątkiem położonych w górnośląskiej części województwa Śląskiego i będą-